

Říkanka

Totální nasazení

Jsme zahalený nikdo nás nevidí
jsme pokrytý jsme ošklivý
jsme za oponou kterou prosvítá
naše nepřítomnost jsme odnikud
jsme hlasy mrtvých které zpívají
jsme smutný živých nejen potají
jsme lehká píseň která varuje
jsme kýč na římse pod nímž se panuje
a tupé meče do spánku bodají
když bojíme se odkud nás sledují
jsme větru závan a žádná naděje
jsme velký balvan který nehřeje
jsme slzy v očích a úsměv ve ksichtech
jsme hnusnej kostým lezeme po čtyřech
jsme bolest kostí který už mrtvý jsou
a naše oči jsou vyhaslou lucernou
žijeme pod mostem kterej už vypadá
jako most do města kterej se propadá
a sny už nežijí umřely posté
obloha mrtvá je tak květy noste